

Om Ellen og Jørgen Bonde Jensen.

Da Dagny Nielsen har bedt mig skrive lidt om mine bedsteforældre, Ellen og Jørgen Bonde Jensen, fra Kankbølle, vil jeg gerne forsøge, men det er meget lidt, jeg kan huske om bedstemor, da hun jo, som før omtalt, døde i 1916, hvor jeg var ni år gammel. Men jeg kan huske, bedstemor var sådan en sød og elskelig kone, som vi alle holdt af.

Nede i deres kammer, som de kaldte deres værelse, havde de et gammelt chatol (som vi forøvrigt har her i Randers), og i det var der efter min mening mange dejlige ting gemt, bl.a. bedstemors kapper. Bedstemor havde så mange, fine kapper med lange brede bånd, og særlig søndagskappen syntes jeg var så fin og flot.

Bedstefar kan jeg jo bedre huske, han døde i 1927.

Vi havde sådan en dejlig stor have med lange gange, og i den østlige side af haven havde vi en stor stenhøj, hvor der oppe for oven stod en bænk, og hver dag, når vejret var godt, gik bedstefar altid op på højen og nød udsigten over Kaløvig og Mols.

Bedstefar var god til at fortælle historier, og det ville vi gerne have ham til i mørkningen en vinterdag; særlig interessant når det var spøgelseshistorier.

Det mest pudsige, jeg erindrer om bedstefar, var da vi fik elektrisk lys, som bedstefar jo også fik (vistnok mod hans vilje). Så en aften, jeg var nede hos ham og lyset var tændt, kan jeg huske, jeg lå fladt hen over bordet, antagelig så håret var midt under lyset, for bedstefar råbte højt: "Pas da på, dreng, der går jo ild i dit hår".

Som omtalt i slægtsbogen var bedstefar Dannebrogsmænd.

Petrea og Kjeld Bonde-Rasmussen.